

man ogsaa lade *Ol* blive staaende, men skulle dem ad kan man ikke; det viser kun, at man ikke har været inde i det, som er Skik og Brug med Rationer ombord. *Ol* og Vin eller Vin og *Ol*, det er akkurat det Samme; for mig kan man gjerne lade *Ol*, Vin og Brændevin blive staaende, saaledes som det stod i det oprindelige Vædringsforslag; thi saa kan man ombord paa Skibet lade være at anvende det, om man vil; men man kan ikke tage en Del ud og lade de to andre Dele blive staaende.

Beth: Dersom der her i Folkethinget fremkom et nyt Forslag, som gik ud paa at indføre en Straf i Hæren eller ogsaa andetsteds, som var af den Bestaaffenhed, at man sætter en Mand paa Sultekur ved at unddrage ham de fornødne Næringsmidler, saaledes, at hans Helbred blev mere eller mindre medtaget deraf, og naar man, fordi det ikke kunde gaa an at fortsætte denne Sultekur udover en vis Grænse, afbrød den efter nogen Tid's Forsøg for atter at give Manden bedre Næringsmidler, men saa, naar han igjen var kommen lidt til Kræfter, atter begyndte paa en ny Sultekur og gjentog dette fem eller sex Gange, jeg siger, dersom der fremkom et saadant Forslag her, saa tror jeg, at det værdet Thing med Uvillie, ja, jeg tør næsten sige med Afsty, vilde vende sig bort fra et saadant Forslag, som, idetmindste efter min Opfattelse, maatte betragtes som i høi Grad indeholdende en uærdig Behandling af en Mand. Men Forholdet er jo dette, at denne Sultestraf, som mere eller mindre nedbryder Enhvers Helbred, som bliver underkastet den, have vi arvet fra Fortiden. Denne Straf have vi endnu hos os efter min Opfattelse som en Plet paa vor Lovgivning, skjøndt man overalt rundt omkring os i andre Lande — paa saa Undtagelser nær — hvor man ligeledes havde den fra Fortiden, har afskaffet den. Naar der nu her i dette Lovforslag er Spørgsmaal om, istedetfor eller parallelt med denne for Helbredet nedbrydende Straf, der efter sin Natur er uærdig, og som i den offentlige Mening betragtes som værdeløse, at sætte en anden Straf, som ikke er nedbrydende for en Mand's Helbred, saa siger jeg, at det er mig kjær, at et saadant Forslag er fremkommet. Naar Valget staar imellem enten at tage en Straf, som er nedbrydende for dens Helbred, der underkastes den, saa nedbrydende endog, at der ingen Garanti er for, at han nogeninde forvinder det — eller at tage en Straf, der ikke kan skade hans Helbred, saa tager jeg den sidste Straf. Dette er mit bestemte Standpunkt, og det er dette, som Lovforslaget i det Mindste fakultatit gaar ud paa. Jeg havde hellere set, at Lovforslaget var gaaet ud paa at tage begge disse Straffe baade Bøiestrafen og Vand- og Brød- eller Sultestrafen bort. Dersom der fra Udvalget, det være sig nu

fra dets Flertal eller dets Mindretal, var fremkommet Forslag derom, saa stude jeg med Glæde have stemt derfor, thi jeg tror ikke, at disse Straffe ere fornødne for at opretholde den Disciplin, som Hæren fordrer. Saaledes stiller Sagen sig imidlertid ikke. Der er ikke fra Udvalgets Side fremkommet noget Forslag i saa Henseende, og det Forslag, som foreligger fra Mindretallet om at lade Bøiestrafen udgaa, indeholder jo kun dette, at man beholder Sultekuren, som ødelægger en Mand's Helbred, medens man efter Flertallet's Forslag dog i det Mindste har Lov til at erstatte denne Straf med en anden Straf, som ikke kan skade en Mand's Helbred. Hvad nu angaar selve Bøiestrafen, da har jeg i den Tid, som er hængaet mellem 1ste og 2den Behandling, havt Leilighed til at overbevise mig om, at den anvendes paa en saadan Maade, at Manden læntes om sine Anklager, men jeg har tillige havt Leilighed til at overbevise mig om, at saaledes som denne Straf nu kendes i Marinen, hvor der nemlig ikke anvendes en Kjæde eller en Lænte, men en Stang, er Straffen haardere og besværligere for Manden end saaledes, som den er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. Hvad angaar Bøiestrafen, da vilde det jo være en Bidsfarelse at sige, at det er noget Nyt hos os at indføre den. Jeg sigter ikke derved saameget til, at den kendes i Marinen under dette Navn, som til, at den jo kendes hos os i en langt værre Form, nemlig i Form af Krumslutning. Hvorledes denne Krumslutningsstraf udføres, er jo Noget, som vil være de Herrer fuldstændig bekendt. Der lægges en Bøile om hvert af Mandens Haandled, samt en Bøile om hver af hans Anklager, og disse fire Bøiler spændes da saaledes sammen, at Manden krummes, at hans Bryst og Underliv trykkes, og at hans Sundhed bliver udsat for Fare. Ganske vist kan der være en smidig Mand, som det ikke gjør saameget, men der er mangen en Mand, hvis Bryst og Underliv herved trykkes paa en saadan Maade, at hans Sundhed i Virkeligheden kan blive nedbrudt. Det er den Bøiestraf, som vi fortiden have, og som jeg sigter til, en Straf, ved hvilken en Mand bindes saaledes paa alle fire Lemmer, som — hvis jeg tør bruge en Bignelse — vi saa ofte se en Spædetals blive bunden, naar den bliver kastet op bagpaa en Slagters Bogn. Det er denne Bøiestraf, som vi fortiden have. Det er den, som Lovforslaget byder os at blive af med paa en saadan Maade, at vi tage bort Bøien fra Mandens Hænder og kun lade den blive om hans Fod, og at vi komme bort fra at klemme hans Krop sammen i en unaturlig og for hans Helbred faretruende Stilling. Jeg gjentager, jeg saaer helst, at baade Bøiestrafen og Vand og Brødstraffen begge to udgik; men det gaar jo intet af Udvalgets Forslag ud paa, og naar altsaa Lovforslaget er af den Bestaaffenhed,